

har lige saa lidt sagt dette som, at enhver Landgang er lykkelig; men jeg har dermed kun villet betegne, at man i en Fæstning var istand til at skabe en Hindring, der kunde forlænge Modstanden, og det vil det ærede Medlem neppe kunne modbevise. Nu sagde det ærede Medlem, Alt hvad man kan opnå ved en saadan Befæstning er at forlænge Forsvaret i nogle Dage eller Uger, men længere ikke — saaledes opfattede jeg det ærede Medlem, jeg tror det var rigtigt (Th. Nielsen: Ja!). Jeg vil i den Henseende tillade mig at henvise det ærede Medlem til vor Historie. Hvad skete i 1864? Vi havde Befæstningsanlæg — jeg skal benytte denne Leilighed til at komme til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) — der vare saa spage, som det vel var muligt; hvorledes de vare blevne det, oplyste jeg forleden, og jeg havde ganske vist ikke troet, at det ærede Medlem (Thorup) vilde tage mine Udtalelser til Indtægt, saaledes som han gjorde, men lad mig minde om, at dette spage Anlæg ved Dybbøl dog var istand til at udholde en Beleiring fra den 10de Februar, da Preusserne indsluttede os, og til den 18de April, da Stillingen faldt. Dette synes jeg var overordentlig respektabelt af et slet Befæstningsanlæg, og paa samme Tid synes jeg, det vidner om, at Manden i Hæren, som man har hørt saa mange Behreidelser imod, dog ikke var saa grimme slet, siden Hæren kunde udholde en saadan Beleiring. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds benyttede Leiligheden til at gjøre nogle af de saa meget yndede Angreb paa Sagkundige. Nogle af disse Angreb har jeg allerede tilbagevist, men naar han vilde behreide Sagkundskaben, at den ikke havde vidst, at Fjenden havde Støbestaals-Kanoner, og at han var istand til at slynge Projektiler igjennem Blokhuse, hvorved en Del af det ærede Medlems Kammerater og mange andre bleve slaade ihjel, saa vil jeg dertil sige, at det maa erindres, at Støbestaals-Kanoner dengang var en fuldstændig ny Opfindelse, og naar vi se rigtig paa Krigen i 1864, hvad var den da? Det var en Generalprøve fra Preussens Side ligeoverfor en lille Magt, som den vidste, at den ustraffet kunde angribe, for dermed at træffe Forberedelser til de store Krige, som det senere skulde føre. Vil det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds behreide det lille Danmark, at det i 1864 ikke havde Støbestaals-Kanoner, skjøndt heller ikke andre Magter havde dem endnu længe efter at Preusserne havde faaet dem? Det ærede Medlem vil maaske sige, at vi skulde kjende dem; ja, ganske vist, vi vidste, at de eksisterede, men vi kendte ikke til deres Virkning. Hvad vilde det ærede Medlem have, at vi da skulde have gjort? Skulde vi have tilveiebragt en Fæstning, der var istand til at yde en tilfrættelig Dækning mod saadanne Projektiler? Det vare vi ikke istand til; vi gjorde, hvad vi kunne ved Anlæg af Blokhuse, og da det

viste sig, at de ikke kunde udholde saadanne Projektiler, maatte vi søge Dækningen paa anden Maade; og det ærede Medlem har vistnok adskillige Gange faavelstomt Stillingens øvrige Forsvarere været gravet ned i Jorden for at finde denne. Jeg skal imidlertid ligeoverfor det ærede Medlem og Andre give en lille Oplysning, som dog kan være af Interesse. Man behreider os, at vi dengang ikke havde fulgt med; men jeg vil spørge, ere de Herrer saa grimme tilbøielige til at følge med, naar der fra Krigsbestyrelsens Side kommer Fordringer, og naar man siger, at der er noget Nyt, det maa vi have? Jeg skal nævne de Herrer et Exempel fra de nyeste Dage, som tillige er lidt morsomt. Naar man gjennemlæser Betænkningen, ser man 2 Mitrailleusbatterier dukke op. Jeg veed ikke, om de Herrer kunne huske fra Finantsloven, at de negtede det Styks, som skal bruges til disse 2 Batterier, og det uagtet det ærede Flertal dog maa være kommen til Erkjendelse af, at det maa være fornuftigt at have Mitrailleuser, thi ellers vide det neppe i Betænkningen have forlangt saadanne. Nu kommer imidlertid det overordentlig Heldige, som jeg ikke skal undlade at henlede det ærede Flertals Opmærksomhed paa, nemlig, at nu duer Mitrailleuserne ikke mere, thi nu har man opfundet Granater med dobbelte Bægge, der udrette det Selvsamme som Granatkardætter og Mitrailleuser. Man kan altsaa stryge de 2 Mitrailleusbatterier og sætte 2 Kanonbatterier i Stedet.

Det ærede Udvalg anser det for rigtigt, at lægge Accenten paa Flaaden; derigjennem vil man søge det bedste Middel til at afflaa en Landgang. Men viser da Historien, at andre Stater, der have Flaader, under Forhold som vore, udsatte for en Landgang, have i deres Flaader set det bedste Bærn. Der er jo ene Stat, hvis Flaades Styrkelse alle andre Stater ikke have været istand til at naae, og det er England; og hvad gjorde dette Land i 1803, da den franske Hær var samlet i Leiren ved Boulogne. Det forøgede sin Hær med en Reservearmee paa 50,000 Mand, det tilveiebragte frivillige Korps'er saaledes, at disse ved Udgangen af 1803 talte en Styrke paa 380,000 Mand, og det oprettede Bagtaarne, der kunde tjene som smaa Fæstninger, langs Kysten. Dette gjorde en Magt, som dengang var Hærens tilføje; den stolede altsaa ikke alene paa Flaaden, men ogsaa paa Hæren. Det er netop det, jeg anser for nødvendigt og rigtigt. Man skal ikke gaa hen og ensidig lægge Bægten paa det ene eller det andet af disse to Bærn; man skal ikke stille Flaaden ligesaa lidt som Hæren ligeoverfor en umulig Opgave, men man skal dele Hæren, Flaaden og Befæstningerne ligelig imellem og se at komme til en moden Overveelse af, hvad der fordrer af den ene og af den anden og af, hvorledes Hæren og Flaaden i Forening kunne finde den bedste Støtte; thi det, det gjælder om, er, at skabe Hindringer,